

ชื่อเรื่อง อิทธิพลศาสนาพุทธที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง ตำนานเดชนางพญางูขาว ของผู้กำกับเงินเลี้ยวตง

ชื่อผู้วิจัย น.ศ.ชญญาพร อิ่มสรรพวงค์ รหัสนักศึกษา 05520546

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. ภาสกร อินทุมาร

ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง ตำนานเดชนางพญางูขาวของผู้กำกับเงินเลี้ยวตง ถือเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญของวงการภาพยนตร์ ด้วยการทุ่มทุนสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ของผู้กำกับที่ได้ชื่อว่าถนัดที่สุดกับการทำภาพยนตร์แนวAction Fantasy งานออกแบบฉากการต่อสู้ของเขาในภาพยนตร์เรื่องนี้อลังการและเต็มไปด้วยความดุคัน สวยงาม ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นตำนานเก่าแก่และมีชื่อเสียงของเมืองหังโจวประเทศจีนซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

บทความวิจัยนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธที่ปรากฏในภาพยนตร์ เนื่องจากก่อนหน้านี้พุทธศาสนายังไม่แพร่หลายในประเทศจีนมากนัก เพราะคนจีนมีความเชื่อดั้งเดิมเกี่ยวกับเทพเจ้าอยู่ ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของศาสนาที่เริ่มส่งอิทธิพลต่อชาวจีนในช่วงเวลานั้นผ่านสัญลักษณ์ต่างๆมากมายในภาพยนตร์

คำสำคัญ:เงินเลี้ยวตง ตำนานเดชนางพญางูขาว

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพยนตร์เรื่องตำนานเดชนางพญางูขาวเป็นตำนานรักระหว่างสวีเซี่ยน ชายหนุ่มที่เคยช่วยชีวิตงูขาว ที่บำเพ็ญตบะมา 1000 ปี งูขาวยอมแลกกายทิพย์และความสุขในแดนสวรรค์เพื่อจำแลงกายเป็นหญิงงาม ออกตามหาชายหนุ่มที่เธอตกหลุมรัก ซึ่งก็คือ สวีเซี่ยน ทั้งคู่แต่งงานกัน โดยที่สวีเซี่ยนไม่รู้ร่างที่แท้จริงของภรรยา จนวันหนึ่งนักบวชฝ่าไฟให้ นักบวชที่ตามล่าปีศาจ รู้ถึงร่างที่แท้จริงของนาง จึงพยายามที่จะพรากความรักที่ผิดจารีตนี้ ทำให้เกิดการต่อสู้ระหว่างนางพญางูขาวและนักบวชฝ่าไฟ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นตำนานเก่าแก่และมีชื่อเสียงของเมืองหังโจว ประเทศจีน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ ผู้ศึกษามีความสนใจในภาพยนตร์เรื่องนี้ เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของศาสนาพุทธ ทั้งที่ศาสนาพุทธในเรื่องเกิดขึ้นก่อนที่ประเทศจีนจะรับพุทธศาสนาเข้ามา ภาพยนตร์เรื่องนี้มีผู้กำกับนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์หลายภาค ซึ่งในแต่ละภาคก็มีการนำเสนอสัญลักษณ์ของศาสนาพุทธที่แตกต่างกัน ในที่นี้ผู้ศึกษาได้เลือกของผู้กำกับ ฉินเสี่ยวตงซึ่งเป็นภาคที่จัดทำขึ้นล่าสุด ผู้กำกับฉินเสี่ยวตงนี้ได้ชื่อว่า ถนัดที่สุดกับการทำภาพยนตร์แนว Action Fantasy งานออกแบบฉากการต่อสู้ของเขาในภาพยนตร์แนวนี้ เต็มไปด้วยความดุคันและสวยงามซึ่งสังเกตได้จากฉากในแต่ละฉากจะมีความพิถีพิถันในการสร้างและเลือกสถานที่ที่มีความสวยงามผู้ศึกษาจึงมีความสนใจว่าตำนานเดชนางพญางูขาวฉบับ Action Fantasy นั้น มีการนำเสนอสัญลักษณ์ของศาสนาพุทธอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาภาพยนตร์ เรื่องตำนานเดชนางพญางูขาว ของผู้กำกับ ฉินเสี่ยวตง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทพเจ้าของชาวจีน ศาสนาพุทธในประเทศจีน

ผลการวิจัย

ภาพยนตร์เรื่องตำนานนางพญางูขาว ของผู้กำกับ เฉินเลี้ยวตง

ที่เมืองหังโจวสวีเซียน ชายหนุ่มผู้เชี่ยวชาญเรื่องสมุนไพรปรารถนาจะเป็นแพทย์หวังช่วยผู้คน ทุกวันสวีเซียน จะขึ้นไปเก็บสมุนไพร ใกล้กันนั้น ชูชู (ปีศาจงูขาว) และชิงชิง (ปีศาจงูเขียว) เป็นปีศาจ 2 พี่น้องที่บำเพ็ญตบะมา 1,000 ปี กับ 100 ปี เห็นเข้า ชูชูรักสวีเซียนทันทีและอยากใช้ชีวิตแบบมนุษย์ จึงหลอกสวีเซียนให้ดื่มน้ำ และนางก็ได้เข้าไปช่วยชีวิตเขาไว้ สวีเซียนจึงประทับใจในตัวนางขณะเดียวกัน หลวงจินฝ่าให้ เจ้าอาวาสวัดจินซาน กับ เหนิงเหริน ลูกศิษย์ได้ตระเวนปราบปีศาจ และเก็บปีศาจไว้เพื่อไปบำเพ็ญตบะไปในทางที่ดีที่เจดีย์เหลยเฟิง ในงานเทศกาลเดือนเก้า ขณะปราบปีศาจค้างคาว เหนิงเหรินได้พลาดทำถูกปีศาจค้างคาวกัด และสวีเซียนก็ได้พบกับชูชู นางทำให้เขาจำนางได้อีกครั้ง ด้วยภาพลวงที่พวกนางทำขึ้น จึงตกลงแต่งงานกับนาง ส่วนเหนิงเหริงได้กลายร่างเป็นปีศาจและหนีไป ต่อมาปีศาจจึงจอกอาละวาด ชาวบ้านจึงบาดเจ็บและล้มตายด้วยฤทธิ์ของปีศาจที่ดูดเอาพลังชีวิตไป สวีเซียนปรองยาขึ้นมารักษาชาวบ้าน โดยชูชูใช้ฤทธิ์ช่วย แต่นั่นทำให้นางต้องเสียพลังตบะไป เมื่อฝ่าให้ดื่มน้ำที่ สวีเซียนทำขึ้นพบว่า มีกลิ่นไอปีศาจ จึงรับรู้ได้และมอบกริชปราบปีศาจแก่สวีเซียนวันหนึ่ง สวีเซียนได้ให้ชูชูกินเหล้าขาวโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งมีฤทธิ์ในการปราบชูชูจึงแปลงร่างเป็นงูเหมือนเดิม ขณะเดียวกันฝ่าให้ก็บุกเข้ามา สวีเซียนใช้กริชปราบปีศาจที่ฝ่าให้มอบให้แทงชูชูโดยไม่รู้ว่าเป็นชูชู เมื่อรู้ว่าเป็นชูชูและนางอาจตายได้ จึงปีนเข้าไปในเจดีย์เหลยเฟิงเพื่อเอาหญ้าเซียนซึ่งเป็นของวิเศษชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นขึ้นมาได้

เมื่อเจดีย์เหลยเฟิงขาดหญ้าเซียนที่เป็นตัวควบคุม เหล่าปีศาจก็หนีออกมาได้และเข้าสิงร่างสวีเซียน ฝ่าให้จึงต้องทำพิธีไล่ปีศาจออกจากตัวโดยการรวมตัวกันสวดมนต์ ขณะเดียวกัน ชูชูและชิงชิงก็ตามมาเอาตัวสวีเซียน การต่อสู้กันระหว่างมนุษย์และปีศาจจึงบังเกิดขึ้น และทำให้เกิดอุทกภัยน้ำท่วมวัดจินซานครั้งใหญ่เป็นพิบัติภัย

บทภาพยนตร์

ในภาพยนตร์นางพญางูขาวซึ่งเป็นปีศาจถือเป็นความเชื่อดั้งเดิมของชาวจีนที่มีการนับถือภูตผีปีศาจ และพระฝ่าไห้ถือเป็นตัวแทนของศาสนาพุทธที่เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อคนจีนในสมัยนั้น

ในบท ฉากเปิดตัวภาพยนตร์ เป็นฉากพระฝ่าไห้ออกไปล่าปีศาจ

ฝ่าไห้ : แทนที่เจ้าจะสำนึกในบาปกรรมของเจ้า เจ้ายังจะมาทำร้ายมนุษย์อยู่อีก

ปีศาจหิมะ : ข้าว่าโทษมนุษย์ดีกว่า ที่มาหลงตัวเอง

ฝ่าไห้ : เจ้าเป็นปีศาจ ปีศาจกับมนุษย์มีอายุคู่กัน

ต่อมาเป็นการปรากฏของวัดจินซาน และเจดีย์หลายเฟิงที่เป็นที่กักเก็บปีศาจ เราสามารถตีความได้ว่า ศาสนาพุทธเริ่มเข้าครอบงำความเชื่อดั้งเดิมของชาวจีน และจะเห็นว่ามียุควัดมากมายและมีการพูดถึง หลักธรรมและการปฏิบัติต่างๆที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา แสดงให้เห็นว่าพุทธศาสนาได้แพร่หลายในตอนนั้น ดังตอนที่ศิษย์วัดคนหนึ่งพูดกับปีศาจที่ถูกกักขังที่วัดว่า

ศิษย์วัดเหิงเหริน : เราจะให้โอกาสเจ้าอีกครั้ง ให้เจ้าสำนึกผิดและปรับปรุงตัว ถ้าผลการวิปัสสนาของเจ้าดีขึ้น เราจะปล่อยเจ้าไป

ต่อมาก็จะเป็นการล่าปีศาจตลอดทั้งเรื่อง

ศิษย์วัดเหิงเหริน : ข้าเหิงเหริน แห่งวัดจินซาน ด้วยรัศมีธรรม นำปกป้องมนุษย์

ในภาพยนตร์นั้น เราจะเห็นฉากต่อสู้ระหว่างพระฝ่าไห้ กับปีศาจ รวมถึงนางพญางูขาวอยู่ตลอดทั้งเรื่องและพระฝ่าไห้ก็ได้ออกล่าปีศาจเพื่อช่วยเหลือชาวบ้าน เราจะเห็นได้ว่าศาสนาพุทธเริ่มส่งอิทธิพลต่อชาวจีนมากขึ้น

ฝ่าไห้ : คนกับปีศาจอยู่คนละภพ หากร่วมชีวิตกัน อายุเขาจะสั้น

ฝ่าไห้ : ปีศาจชั่ว ข้ามสามภพห้าทวีป ทำร้ายผู้คน ก่อกรรมทำเจ็ญ แต่พระองค์ทรงเมตตา หากสำนึกผิดยังมีโอกาสรอด

ปีศาจจิ้งจอก : เรายอมตาย ถ้าจะฟังเจ้าพร้อมไร้สาระ

แล้วก็ต่อสู้กัน จนปีศาจยอมแพ้

ปีศาจจิ้งจอก : สวรรค์โปรดเมตตา พวกเราสำนึกในบาปแล้ว เมตตาเราเถิด

ฝ่าไห้ : พวกเจ้าเป็นปีศาจจงเวียนว่ายตายเกิดในภพวิถึ รับบทลงโทษ โดยดี อามิสดาพุทธ

ในตอนท้ายของเรื่องมีการต่อสู้กันระหว่างนางพญางูขาวและพระฝ่าใให้อย่างจริงจัง โดยมีฉากที่วัดและพระพุทธรูปถูกน้ำท่วม แต่ในที่สุดฝ่าใก็ทำให้วัดกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ ทำให้เราเห็นว่า พุทธศาสนานั้นมีบทบาทต่อชาวจีนซึ่งนางพญางูขาวนั้นเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของความเชื่อดั้งเดิมของชาวจีนถึงแม้ว่าในที่สุดท้ายจะมีการต่อสู้และล้มล้างแต่ก็ยังมีชาวจีนส่วนหนึ่งที่ยอมรับและนับถือพุทธศาสนา

ศาสนาพุทธในประเทศจีน

ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (2525) กล่าวไว้ใน“ประเทศจีนกับพระพุทธศาสนา(ฝ่ายมหายาน)” ว่า พุทธศาสนาได้แผ่ขยายไปจนถึงประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น ก่อนหน้านั้น จีนมีอารยธรรมเก่าแก่ของตนอยู่แล้วคือ จักรวรรดิสุวรรณภูมิ รูปแบบการปกครองและสังคมยึดตามแบบแผนของลัทธิขงจื้อ พุทธศาสนาได้เผยแผ่เข้ามากับชาวต่างชาติ โดยที่ชาวจีนไม่รู้จักหรือให้ความสนใจมากนัก แต่ไม่ช้าพุทธศาสนาก็แผ่ขยายไปครอบครองความสนใจของชาวจีน จึงเริ่มมีการเสาะแสวงหาพระสูตร พระธรรมคำสอนต่างๆ ในพุทธศาสนา ขณะนั้นได้เริ่มมีวัดในพุทธศาสนาเกิดขึ้น และได้รวบรวมพระสูตรต่างๆ ไว้

วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล (ม.ป.ป.) เขียน “พระพุทธศาสนาในประเทจีน” พระพุทธศาสนาเข้าไปสู่ประเทศจีนประมาณพุทธศตวรรษที่๖ ในสมัยราชวงศ์ฮั่นพระเจ้าจักรพรรดิฮั่นมิ่งเต๋หรือฮั่นเม้งเต๋พระองค์ทรงเห็นมนุษย์ทองคำมีแสงรัศมีสว่างพุ่งออกจากด้านหลังถึงคอหอยมาในบรรยากาศและลงมาสู่พื้นดินพระองค์ได้รับถวายคำแนะนำจากโหรประจำราชสำนักว่ามนุษย์ทองคำที่หะมาในความฝันนั้นบางทีอาจจะเป็พระพุทธเจ้าจากประเทศอินเดียก็ได้พระเจ้าฮั่นมิ่งเต๋จึงได้ทรงส่งคณะทูตไปประเทศอินเดียเพื่อนำเอาพระพุทธศาสนากลับมาสู่ประเทศจีนเมื่อคณะทูตกลับมาสู่ราชสำนักโลยางพร้อมกับคณะที่มาด้วยเป็พระภิกษุชาวอินเดีย๒รูปชื่อวาพระกัสปมาตังคะและพระธรรมรักษ์ซึ่งก็นำเอาพระพุทธรูปและคัมภีร์ทางศาสนาเข้ามาด้วยพระภิกษุชาวอินเดียทั้งสองได้รับการต้อนรับด้วยความยินดียิ่งจากพระเจ้าฮั่นมิ่งเต๋และให้พำนักอาศัยอยู่ที่วัดม้าขาวหรือภาษาจีนเรียกว่าวัดแปะเบย์และถือว่าเป็นวัดแรกที่สร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ม้าที่บรรทุกพระธรรมคัมภีร์มาในเวลาต่อมาท่านทั้งสองก็ได้แปลพระสูตรเป็นภาษาจีน๔๒สูตรและนับได้ว่าพระเจ้าฮั่นมิ่งเต๋เป็นปฐมกษัตริย์ที่ทรงนับถือพระพุทธศาสนาในสมัยสามก๊ก

พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปญ โญ)(2555) ผู้เขียน“พระพุทธศาสนาในประเทศจีน” กล่าวว่า ชาวจีนเริ่มรู้จักพระพุทธศาสนาในสมัยราชวงศ์ฮั่น มีตำนานว่า พระเจ้าอโศกมหาราช ตอนที่ทรงรับสั่งให้สร้างวิหาร สถูปเจดีย์ และเสาอโศก แล้วให้ประดิษฐานทั่วอินเดีย ประชาชนที่เลื่อมใสพระพุทธศาสนา ก็ช่วยกันสร้างตามพระราชประสงค์แล้วประดิษฐานไว้ทั่วชมพูทวีป มีการพบสถูปเจดีย์และเสาอโศกในจีนบางแห่งมีพระบรมสารีริกธาตุบรรจุอยู่ ซึ่งเป็นหลักฐานแสดงว่าคนในถิ่นนั้นรับรู้พระพุทธศาสนาในสมัย

พระเจ้าอโศกมหาราช พระเจ้ามิ่งดีแห่งราชวงศ์ฮั่น ทรงเป็นผู้เริ่มในการนำพระพุทธศาสนาไปสู่เมืองจีน พระองค์ทรงสุมินเห็นเทวดาตัวสีทองอุ้มพระพุทธรูปหvaeผ่านพระราชวัง โหระทำนายว่า เทวดาสีทอง หมายถึงพระพุทธเจ้าเสด็จอุบัติในอินเดีย แม้เสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว แต่คำสอนยังรุ่งเรืองในอินเดีย พระองค์รับสั่งให้ทูตไปสืบพระพุทธศาสนา ในยุคนั้น ศาสนาดั้งเดิมในจีนคือ เต๋าและขงจื้อยึดครองพื้นที่ มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมประเพณีจีนค่อนข้างสูง เต๋านั้นการปลื้กออกจากสังคม นิยมนั่งสมาธิ นั่งกรรมฐาน เหมือนกับพระพุทธศาสนา ขงจื้อเน้นจริยศาสตร์ และสังคม

จากความฝันของพระเจ้ามิ่งดี ประมาณ พ.ศ. ๖๐๐ มีการส่งทูตไปสืบพระพุทธศาสนาในอินเดีย และนำพระสูตร ๔๒ ตอนจากบริเวณเอเชียกลางกลับเข้าจีน ต่อจากนั้นก็เริ่มมีพระภิกษุชาวเอเชียกลางเดินทางเข้าจีน ชุดแรกคือ พระกัสสปะ ต่อมาพระอันติกาไปกับคณะซึ่งเป็นชาวเอเชียกลางส่วนมาก มิใช่พระภิกษุที่เป็นชาวอินเดียแท้ ๆ แต่เป็นพวกลูกผสม อาจมีบางท่านเป็นชาวอินเดียแต่เข้าไปอยู่ที่วัดบริเวณเอเชียกลาง ซึ่งในอินเดียไม่ค่อยมี เพราะฉะนั้น เวลาพระภิกษุไปจำพรรษาที่เอเชียกลาง ภารกิจคือแปลพระสูตร อย่างอื่นทำไม่ได้ เพราะถูกจำกัดสิทธิบางส่วนคือ คนชั้นสูงโดยเฉพาะกลุ่มที่นับถือขงจื้อกับเต๋ามาก่อน ถวายคำแนะนำแก่กษัตริย์ให้ออกกฎข้อบังคับไม่ให้ประชาชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับศาสนาอย่างเต็มที่ เช่น อนุญาตให้บวช แต่ให้ไปช่วยงานแปลคัมภีร์ไว้ เพราะฉะนั้นงานที่พระสงฆ์จากเอเชียกลางทำได้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในจีนคือ สร้างงานแปลคัมภีร์ขึ้นมา โดยวางยุทธศาสตร์อย่างแรกคือ พยายามสร้างความสัมพันธ์กับเต๋ามากที่สุด เพราะเล็งเห็นความเหมือนกันในหลายด้าน

“กวีตู้ฝู” (2555) กล่าวว่าพุทธศาสนาแพร่เข้าสู่จีน ส่งอิทธิพลด้านต่างๆ ต่อชาวจีน และหลังจากนั้นมีพระอาจารย์จีนจำนวนมากเดินทางไปศึกษาพุทธคัมภีร์นอกดินแดนจีน โดยเฉพาะที่อินเดีย พระอาจารย์จีนเหล่านั้นได้เผยแผ่วัฒนธรรมจีนตลอดเส้นทางที่เดินทางผ่านออกไปและเส้นทางที่เดินทางกลับ ได้นำพุทธคัมภีร์กลับสู่จีนเป็นจำนวนมาก ทำให้พุทธศาสนาในจีนมีวิวัฒนาการที่สมบูรณ์ พระอาจารย์ที่เดินทางออกไปศึกษาขงจื้อนอกดินแดนจีน ได้สร้างชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลกก็มีหลายท่าน เช่น พระอาจารย์ฝ่าเหยียน พระถังซำจั๋ง พระอาจารย์อี้จิง

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น ทำให้ทราบว่าก่อนที่พุทธศาสนาจะเข้ามามีบทบาทในประเทศจีน ชาวจีนมีความเชื่อเรื่องจักรวรรดิสวรรค์มาก่อน รูปแบบการปกครองและสังคมยึดตามแบบแผนของลัทธิขงจื้อ ได้แก่ผลงานของ ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (2525) พุทธศาสนาได้เข้ามามีบทบาทต่อประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น ส่วนสมจินต์ สมุมาปญญโถ (ม.ป.ป.) และวิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล (ม.ป.ป.) เรียกร้องไว้ว่า พุทธศาสนายังมีบทบาทในทุกราชวงศ์จนถึงปัจจุบัน และพุทธศาสนาได้เข้ามามีบทบาทในประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น ซึ่งสอดคล้องกับ ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (2525) ส่วน“กวีตู้ฝู”

<http://th.rivermk.com/mgh0805/htm0805/lsw18ip54-57.html> ได้กล่าวว่า เมื่อพุทธศาสนาได้เข้ามาในประเทศไทยจีน ส่งอิทธิพลต่อชาวจีนในด้านต่างๆอย่างมากและมีอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อของชาวจีน

ความเชื่อเรื่องเทพเจ้าของชาวจีน

กิตติ วัตนะมหาศย์ (2548) เขียนหนังสือเรื่อง “บุรพเทวีปกรณ์” ว่า ก่อนที่จะรับพุทธศาสนานิกายมหายานมาจากอินเดีย คนจีนมีลัทธิธรรมเนียมในการบูชาเทพเจ้าพื้นเมืองของตนเองมานานแล้ว ความคิดความเชื่อของชาวจีนสมัยโบราณ แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ที่ยังคงได้รับการยึดถือมาอย่างเหนียวแน่นจนทุกวันนี้ กล่าวคือ การนับถือเทพเจ้าผู้มีอำนาจควบคุมธรรมชาติต่างๆ เพราะสังคมจีนเป็นสังคมเกษตรกรรมมาตั้งแรก จึงถือกันว่ามีเทพเจ้าประจำพืชพันธุ์ธัญญาหาร คอยควบคุมทุกปัจจัยที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยการเกษตรจากเบื้องบนคือสวรรค์ ต่อมาก็มียเทพยดาบนพื้นดิน ต่างก็มีเทวานุภาพบันดาลให้เกิดผลต่างๆกันไป

สังคมจีนในยุคบรรพกาลผูกมัดด้วยลัทธิศาสนาอย่างแข็งแรง ผู้นำทางสังคมก็เป็นพวกผู้วิเศษ ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้ใช้เวทมนตร์และมายาศาสตร์แขนงต่างๆ เพื่ออำนวยผลในด้านการเกษตรและเรื่องทั่วไปในสังคมของตน

พระแม่หนี่วา ตามที่ปรากฏนั้นเป็นเทพนารีผู้ทรงพระสิริโฉม แต่ก็น่าสะพรึงกลัว เพราะทรงมีพระวรกายท่อนล่างเป็นงู ในเวลาต่อมาจึงปรากฏพระองค์ด้วยเทวลักษณะอันงามสมบูรณ์แบบ พระนางทรงมีสัญลักษณ์คือก้อนหินห้าสี ซึ่งเดือนให้ระลึกถึงพระมหากษัตริย์ที่ทรงช่วยเหลือบรรพชนในกาลก่อนพระแม่เจ้าองค์นี้ยังคงอยู่ในจิตสำนึกของคนจีนมาโดยตลอด

พระแม่ฉางเอ๋อ ทรงเป็นจันทราทิวองค์หนึ่ง แต่พระนางไม่เหมือนจันทราทวีในศาสนาอื่นๆ พระนางไม่ใช่ดวงจันทร์ที่กลายเป็นเทพ แต่กลายเป็นเทพแล้วขึ้นไปประทับที่ดวงจันทร์ พระแม่ฉางเอ๋อ เป็นเทพนารีซึ่งเป็นที่รักมากที่สุดของชาวจีน วันขึ้น 15 ค่ำเดือนแปดตามปีจันทรคติของทุกปี ตรงกับราวปลายเดือนกันยายน มีเทศกาลสำคัญของชาวจีนเทศกาลหนึ่ง คือเทศกาลไหว้พระจันทร์ เทศกาลไหว้พระจันทร์เป็นเทศกาลโบราณที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับพระจันทร์ในอีกแง่มุมหนึ่ง

พระแม่เหอเซียนกู่ เทพธิดาแห่งดอกบัววิเศษ พระแม่เหอเซียนกู่เป็นหนึ่งในคณะแปดเซียนที่เป็นหญิง พระนางทรงเป็นเทพแห่งสติปัญญา การพยากรณ์ ทรงมีเทวานุภาพจัดโรคร้ายและประทานผลสำเร็จในการใช้ยาสมุนไพรต่างๆ ทำให้สุขภาพแข็งแรงอายุยืนนาน อีกทั้งยังประทานความสำเร็จในการบรรลุธรรมอีกด้วย

กิตติ วัฒนมหาคม(2548)กล่าวว่าก่อนที่ชาวจีนจะรับพุทธศาสนานั้น ชาวจีนมีความเชื่อในเรื่องของเทพเจ้าต่างๆมากมายที่สืบทอดต่อกันมา เช่น พระแม่หนี่วา พระแม่ฉางเอ๋อ และพระแม่เหอเซียนกุกิตติ วัฒนมหาคม(2548)พุทธศาสนาได้เข้ามามีบทบาทในทศวรรษและยังส่งผลถึงปัจจุบัน อีกทั้งยังส่งอิทธิพลต่อชาวจีนในด้านต่างๆตลอดจนความเชื่อของชาวจีน ผลงานของฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ (2525)พระศรีกัมภีรญาณ (สมจินต์ สมมาปญฺโญ)(2555) และกวีผู้ (2555)และงานของกิตติ วัฒนมหาคม(2548)ยังกล่าวไว้ว่า ก่อนที่ชาวจีนจะได้รับอิทธิพลทางพุทธศาสนานั้น ชาวจีนมีความเชื่อต่างๆมากมาย โดยเฉพาะความเชื่อเรื่องเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา ภาพยนตร์เรื่องตำนานนางพญางูขาว ของผู้กำกับ เฉินเสี่ยวตง พบว่า พุทธศาสนาเริ่มเข้ามามีบทบาทและส่งอิทธิพลต่อชาวจีน เพราะก่อนที่ประเทศจีนจะรับพุทธศาสนา ชาวจีนมีลัทธิธรรมเนียมในการบูชาเทพเจ้า คติความเชื่อของชาวจีนแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ที่ยึดถือสืบทอดกันมา เช่น การนับถือเทพเจ้าที่มีอำนาจควบคุมธรรมชาติต่างๆ เพราะสังคมจีนเป็นสังคมเกษตรกรรม พระแม่หนี่วา เป็นเทพนารีองค์แรกที่ปรากฏในเทพปกรณัมจีน พระแม่หนี่วานั้น รูปร่างเป็นมนุษย์ นอกนั้นก็ร่างเป็นงู ลักษณะของพระแม่หนี่วา จึงดูน่าเกรงขาม ต้องใช้เวลากว่าพันปีที่จะปรากฏองค์ในรูปลักษณะของเทพนารีผู้งดงามในร่างนางพญางูขาว(กิตติ วัฒนมหาคม,2548) พุทธศาสนาได้แผ่ขยายไปจนถึงประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่น พุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้ามากับชาวต่างชาติ ไม่ช้าพุทธศาสนาก็แผ่ขยายไปครอบคลุมความสนใจของชาวจีน จึงเริ่มมีการเสาะแสวงหาพระสูตร พระธรรมคำสอนต่างๆในพุทธศาสนาเป็นเวลาอีกหลายศตวรรษต่อมา(ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์,2525) ดังจากที่ปรากฏในภาพยนตร์ นักบวชฝ่าไฟซึ่งถือเป็นตัวแทนของศาสนาพุทธในสมัยนั้น กับนางพญางูขาวที่ถือเป็นตัวแทนความเชื่อดั้งเดิมของชาวจีน ต่อสู้กัน ทำให้เห็นถึงการเข้ามามีบทบาทของศาสนาพุทธในประเทศจีน ที่มีผลต่อความเชื่อดั้งเดิมของคนจีนในสมัยนั้น และในภาพยนตร์ยังมีวัด ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของศาสนาพุทธอีกด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

กิตติ วัฒนะมหาตม์.(2548). **บูรพเทวีปกรณ์**.กรุงเทพฯ:แปลนพรีนติ้ง.

ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์.(2525). **ประเทศจีนกับพระพุทธศาสนา(ฝ่ายมหายาน)**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กวีผู้.(2555)เข้าถึงเมื่อ3กรกฎาคม.เข้าถึงได้จาก

<http://th.rivermk.com/mgh0805/htm0805/lsw18ip54-57.html>

เงินเสี้ยวตง,ผู้กำกับ.(2554). **ตำนานเดชนางพญางูขาว[ภาพยนตร์]**.กรุงเทพฯ:สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล.

วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.(2555). **พระพุทธศานามหายานในประเทศจีน**.เข้าถึงเมื่อ3

กรกฎาคม.เข้าถึงได้จาก<http://www.crs.mahidol.ac.th/thai/mahayana41.htm>

สมจินต์ สมมาปญฺโญ.(2555). **พระพุทธศานาในประเทศจีน**.เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม.เข้าถึงได้จาก

<http://www.watpaknam.org/knowledge41%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%9E%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%9%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B8%88%E0%B8%B5%E0%B8%99.html>